

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **Sötét árnyak a zsilipnél**

1. Sötét árnyak a zsilipnél

Téli Ágnes

A műszak végi pihenőciklus alatt a C-szektor szűk hálókamráit elárasztotta a kékített, csökkentett feszültségű derengés. A megfáradt testek gépies, egyenletes horkolása mögött Alinda nem tudott aludni. Lábában még sajgott a hajtókarok hűvös vasának emléke, de a fejében egy sokkal kínzóbb gondolat lüktetett: L656 hiánya. Tudta, hogy a kolónia belső hálózatán az L-szektor a kirekesztettek és a szigorított megfigyelés alatt állók zónája volt, ahová átlépni az éjszakai zárlat idején azonnali megsemmisítést vont maga után.

Óvatosan kikászálódott a szintetikus fekhelyről, elkerülve a nagymama csendes légzésének ritmusát, és kislisszolt a kihalt, szürke folyosóra. A szellőzők gépies zúgása elfedte nesztelen lépteit, ahogy a falak mentén húzódó, vastag kábelkorbácsokat követve az L-szektor elválasztó hidraulikus zsilip felé haladt. A falakból áradt a kisajtott emberi feszültség fagyos utóíze.

Ahogy elérte a szektorhatárt jelző ellenőrzőpontot, a csővezetékek homályából hirtelen két páncélos alak bontakozott ki. Az Őrszemek szervo-motorjainak mély, fenyegető bűgása betöltötte a szűk járatot. Vörös optikai vizorjaik vakító fénysugárral pásztázták végig a lány törékeny alakját, elvágva a továbbvezető utat.

– Az L-szektor lezárva. Térjen vissza a kijelölt körletébe, Alinda-C402 – szólalt meg a bal oldali gép szintetikus, fémhangú hangszórója.

Alinda megtorpant, hátát a hideg acélfalnak feszítve. Tudta, hogy egyetlen nem engedélyezett lépés a vörös zóna felé elegendő ahhoz, hogy a kolónia védelmi rendszere végleg kioltsa a benne lévő energiát.